

THE
BOOK
of
LEGENDS
SEFER HA-AGGADAH

*Legends from
the Talmud and Midrash*

EDITED BY
HAYIM NAHMAN BIALIK
AND YEHOSHUA HANA RAVNITZKY

TRANSLATED BY
WILLIAM G. BRAUDE

SEFER HA-AGGADAH

EDITED BY

HAYIM NAHMAN BIALIK

AND YEHOShUA HANA RAVNITZKY

82. It is taught that R. Meir said: When the Israelites stood at the Red Sea, the tribes were vying with one another, one saying, "I will be first to go down into the sea," and the other saying, "I will be first to go down into the sea." As they stood there wrangling, the tribe of Benjamin sprang forward and went down first into the sea. At that, the princes of Judah began hurling stones at them. For this reason, righteous Benjamin won the privilege of becoming host for the Almighty [in the Holy of Holies], as is said, "He dwelleth between his shoulders" (Deut. 33:12).⁶ R. Judah said to R. Meir: That is not quite the way it happened. In fact, one tribe said, "I will not be the first to go into the sea"; and another tribe also said, "I will not be the first to go into the sea." While they were standing there deliberating, Nahshon the son of Amminadab [of the tribe of Judah] sprang forward and was the first to go down into the sea. Because it was Nahshon who

sprang forward, Judah was to obtain [a site that was sacred, as well as] royal dominion in Israel, as is said, "Judah became His sanctuary, Israel his dominion" (Ps. 114:2).¹ For what reason, accordingly, did Judah come to have God's sanctuary [in his territory] and obtain dominion over Israel? Because "the sea saw [him] and fled" (Ps. 114:3).²

In the meantime, Moses was standing and praying at greath length. So the Holy One said to him, "My beloved are on the verge of drowning in the sea, and you spin out lengthy prayers before Me." Moses spoke up to God, "But Master of the universe, what else can I do?" God replied, "Speak unto the children of Israel, that they go forward. And lift up thy rod," etc. (Exod. 14:15ff.).

83. "Speak unto the children of Israel, that they go forward" (Exod. 14:15). According to R. Eliezer, the Holy One said to Moses: There is a time to be brief and a time to be lengthy. My children are in great distress, the sea is enclosing them, the enemy is in pursuit, and you stand here praying away! "Speak unto the children of Israel, that they go forward."³

82. "דבר אל בני ישראל ויסעו" 12 - אמר ר' אלעזר, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: עת לקצר ועת להאריך; בני שרוים בצער, ותים סוגר, והאויב רודף, ואתה עומד ומרבה בתפלה - דבר אל בני ישראל ויסעו" 12 (סמ"ר נא).

85. "And the children of Israel went into the midst of the sea upon the dry ground" (Exod. 14:22). [How is it possible?] If they went into the sea, why does it say, "Upon the dry ground"? And if they went "upon the dry ground," then why does it say, "Into the midst of the sea"? Hence you learn that the sea was not split for them until they stepped into it, indeed until the waters reached up to their very noses.⁷ Only then did the passage become dry land.

In a discourse, R. Nehorai said: When an Israelite woman was walking through the sea, leading her son by the hand, and he began to weep, she had merely to reach out her hand, pluck an apple or a pomegranate from the sea, and give it to him, for "He led them through the depths as [He was to do later] through the wilderness" (Ps. 106:9)—as they were to lack nothing in the wilderness, so also they lacked nothing in the depths.⁸

יד. קריעת ים-סוף וקנות הים

82. תנא, ר' מאיר אומר: כשעמדו ישראל על הים היו שבטים מנצחים זה עם זה. זה אומר: אני יורד תחלה לים, וזה אומר: אני יורד תחלה לים. מתוך שהיו עומדין וצוחין קפץ שבטו של בנימין יורד לים תחלה, התחילו שרי יהודה רוגמים אותם באבנים. לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אשפוזן לגבורה, שנאמר: "ובין כתפיו שכן" 8. אמר לו ר' יהודה: לא כך הנה המעשה. אלא זה אומר: אין אני יורד תחלה לים, וזה אומר: אין אני יורד תחלה לים. מתוך שהיו עומדין ונוטלין עצה אלו ואלו, קפץ גושון בן עמינדב ויורד לים תחלה. באותה שעה הנה משה מאריך בתפלה. אמר לו הקדוש ברוך הוא: ידידי טובעים בים ואתה עומד ומרבה בתפלה לפני! אמר לפניו: רבוגו-של-עולם, ומה בנדי לעשות? אמר לו: "דבר אל בני ישראל ויסעו, ואתה תרים את-מטף"

83. "ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה" 15 - אם בים - למה ביבשה? ואם ביבשה - למה בתוך הים? אלא מפאן אתה למד שלא נקרע להם הים עד שבאו לתוכו עד חטמם, ואחר-כך נעשה להם יבשה.

דבר ר' נהוראי: היתה בת ישראל עוברת בים ויבנה בידה ובוכה, ופושטת ידה וגולטלת תפוח או רמון מתוך הים ונותנת לו, שנאמר: "ויוליכם בתהומות במדבר" 16 - מה במדבר לא תסרו כלום אף בתהומות לא תסרו כלום (שם טו).

טו בשעה שפקש הקדוש ברוך הוא להטביע את מצרים בים צמד עזא שר של מצרים ונשתטח לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לפניו: רבוגו-של-עולם, במדת הרחמים בראת עולמה, למה אתה רוצה להטביע את-בני? מיד פגם הקדוש ברוך הוא כל-פמליא של מעלה ואמר להם: הו דנים בניי ובין עזא שר של מצרים. התחילו שרי האמות מלמדים סגוריא על מצרים. בן שרצה מיכאל כהן, כמו לגבריאל וסם למצרים טיסה אחת ושפט לבנה עם טיטה ותינוק אחד עמה ששקעוהו בבנין, ורא ועמד לפני הקדוש ברוך הוא

וגו' 9. לפיכך זכה יהודה לעשות מקדשה בישראל, שנאמר: "היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו" 10. מה טעם, היתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו? משום ש'הים רצה וינס' 11 (סוטה לו, לו; מכיל' בשלה - ויהי ה).